

Հինգերորդ բանաստեղծն է Ահմէտ-խանի, սերունդ Հէք-
նարիի ժողովուրդներու խաչնեան ցեղի, որ փրկչական 1591-
92 թուականին գնաց հաստատուիլ Պաղտատ. դրեց չափական
քերթուած մը՝ Մ. Զ. Մուհամմէտ Զէյնապ (կրօնական) և
ուրիշ բանաստեղծութիւններ: Մեռած է 1652-53՝ Պայաղիտի
մէջ, իր անունով մզկիթ մը շինել տուեր է, ու ինքը թաղ-
ուեր է մզկիթին մօտը:

Վեցերորդը՝ ոչ չատ անուանի Պայաղիտցի Իսմայիլն է,
աշակերտ Ահմէտ-խանիի՝ ծնած է 1654-55 թուականին: 1689-
90ին կազմած է Գլումանճի, արար և պարսկերէն փոքրիկ բա-
ռարան մը՝ Կիւլզար անունով՝ մանուկներու գործածութեան
համար. զրած է և մի քանի թեթեւ քերթուածներ, մեռած և
թաղուած է ի Պայաղիտ: (Մանուկներու զարգացման նուիր-
ուած լինելու համար է գուցէ որ այս բանաստեղծը համար-
ուած է ոչ անուանի քիւրդերու մէջ, որովհետեւ այդ ըմբռնումի
նշանակութիւնը դեռ չէր կրնար գնահատուիլ անոնցմէ:)

Յօթերորդ բանաստեղծն է Շէրիֆ խան՝ սերունդը Հէ-
քնարիի էմիրներու տանը՝ որ կը պատկանի Ապասեան ընտանի-
քին. ծնած է ի Ճուլամերիկ, փրկչական 1689-90 թուականին,
զրած է չատ մը չափական քերթուածներ Գլումանճերէն և
Պարսկերէն. մեռած է 1748-49՝ Ճուլամերիկի մէջ և այնտեղ
թաղուած:

Ութերորդ բանաստեղծն է Մուրատ խան. ծնած է Պա-
յաղիտ՝ 1737-38 թուականին, յօրինած է քանի մը եռօրիֆ
(տարփական) երգեր, և ուրիշ գլումանճի անցողական թեթեւ
կտորիկներ: Մեռած է փրկչական 1784-85 թուականին:

Պատմագիրը կ'ըսէ. ասկէ յետոյ մինչ յարդ չէ եղած զըր-
մանճի բանաստեղծներ. (ի հարկէ խօսքը մինչ 1860 թուականի
և պաշտօնական բանաստեղծի մասին է):